

beide sammen paa den Maade, at det bliver et Eiendomsforhold, der indtræder. Jeg er ikke sangvinist i mine Betragtninger, det tror jeg aldrig, jeg har været, jeg tror ikke, at vi i Løbet af 10—15—50 Aar komme ind i en Gulbalder, hvor Ingen rejser fra Danmark til Amerika, det tror jeg ikke. Der er som bekendt lidt nok til os nu og der bliver flere og flere. Det er heller ikke min Mening, at det vil komme dertil, at vi blive Veiemænd Alle sammen, det er Noget, som ligefrem Naturlovene forbyder. Man ser nemlig fra de højeste til de laveste Stabninger, at Aligheden har sat sit Stempel paa hele Veien. Men det er heller ikke altid Ligheden, der gjør Folk lykkelige; det er ikke altid de høje, gylbne Sale, den større Rigdom, der gjør Folk lykkelige, men det, at Folk føle sig rolige, kunne være sikke paa en rolig Tilværelse i deres tarvelige Forhold. Hvad vil det ikke sige, naar en Mand kan sige til sig selv: Her stod min Bugge, her kan jeg blive, saa længe jeg svarer mine Pligter baade til Konge, Kirke, Præst o. s. v., saa er jeg suveræn Mand her. Men som Forholdet er nu, saa vide de ikke, hvad Deblif eller hvilket Aar de kunne blive rystede ud fra deres rolige, fredelige Arne; de vide undertiden ikke, naar Tordenstønen kommer oppe fra de højere liggende Steder, jeg mener fra Taarnene, og de kunne blive rystede ud undertiden i Følge et blot og bart Lune, der kan stikke paa andre Steder. Det svæber som et Damoklessværd over deres Hoveder; det er muligt, at det aldrig falder ned, det er ikke faldet ned i et af hundrede Tilfælde maafte, paa det Gods, hvor de bo, men blot at det sker i et af 200 Tilfælde, saa er det nok, thi da hænger det der. Hvis Lovforlaget kommer ud, ville baade Veier og Eier komme til at føre et ganske anderledes roligt Liv, thi de komme til at respektere hinandens Meninger. Lad os kaste et Blik ud her og blot se paa de 33,000 Leiehusmænd og tænke os deres Stilling; er det virkelig Mennesker i den Forstand, som naar vi her tale om Mennesker, politiske, fuldmyndige Mennesker? Efter min Mening ere de villieløse Redstaber og kunne ikke blive andet. Naar vi se dem omtalte som Beboerne af store Skovstrækninger rundt omkring i Danmark, der ere krutne som en Berlekands paa en Traad, er det saa virkelig Mennesker af en særegen Race, som hverken gaa til Høire eller Venstre, men i den Retning, som Væsnen blæser fra højere liggende Steder? Det er de ikke. Jeg siger, at saa snart Lovforlaget bliver ophøiet til Lov, vil der komme ganske andre Forhold til Stede. Jeg siger, det nytter naturligvis ikke Noget, at man har store

Robbertage, naar Grunden er bygget paa Torvemose; det nytter ikke, at man lever godt her i Danmark, naar Undergrunden er daarlig, thi Ingen veed, hvor længe Samfundsbjergningen staar. Det er ikke altid det, der glimrer mest, som holder længet; det skeer undertiden, at den fattige Braa staar, naar de store Bjergninger ere ramlede sammen. En saadan Tingenes Stilling tror jeg ikke, er gavnlig for Samfundet. Men lad nu os, som have Ansvar og Midlerne til at raade Bod paa dette Forhold, sidde her i Ro og Mag og i Enighed og Sæmdrægtighed gjøre, hvad vi kunne, selv om det kun bliver et mindre Skridt fremad. Det er netop de Midler, der forebygge Sygdommen, inden den kommer til Udbrud, som ere de mest tjenlige. Som sagt, lad os her gjøre, om ikke store, saa dog smaa Skridt fremad, i dette Forhold, saa skulle De se, Velsignelsen vil følge efter.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Clausen): Jeg har glemt at gjøre opmærksom paa, at der har indsnæget sig en Trykfeil i § 6, idet der henvises til § 5, men det skal være til § 4. Jeg vil gjøre ærede Medlemmer opmærksomme derpaa. Der næst vilde jeg, hvad jeg glemte forrige Gang, jeg havde Ordet, henvise det ærede Medlem fra Hjerteminde (N. Andersen) til Begjælden af § 3. Han vil der finde, at der ingen Forbedring kan gjøres af Husleieren eller Husmanden, uden at der er taget et saadant Forbehold, at Eieren derved er fuldstændig sikret. Han kan altsaa ikke paa egen Regning foretage Udgifter, som han kan vente dækkede af Eieren i sin Tid. Der staar her, at det er betinget af, at Fæsteren eller Leieren enten har udført disse — Grundforbedringer —, ifølge kontraktmæssigt Paalæg af Eieren, eller han forud har erhvervet Eierens skriftlige Anerkjendelse af Bjergningernes eller det pangældende Jordstykkets Tilstand forinden Bjergningsarbejdet eller Grundforbedringens Foretagelse, eller i Mangel deraf har sørgt for ved en Synsforretning at bevisliggjøre samme, samt at han umiddelbart forinden Arbejdet paabegyndes, derom bevislig har gjort Anmeldelse for Eieren. Man har der taget alle de Forsigtighedsregler, der kunde tages, for at Leieren ikke skulde kunne gaa hen og sætte Beføstninger i Scene og forde Erstatning, uden at Eieren derimod var sikret paa en betryggende Maade. Den ærede Minister tror ikke, at Forholdene her i Landet ere saadanne, at man egentlig har nogen Grund til at være ængstelig for den kortere Opfigelsesfrist, der er gjældende. Sa, derom